

do dworu a ned do piwnize. Moj gošč pať, ten huščy gojz, skozy s revolverom wen a pogrosy kuźdeg se šmeršču, kenz se dowazyt, tu piwnizu wotzynišč. Za wižech wele wojařow, kenz dla głodu kaź sczaťte běchu.

Tenšamy žen (pěť 5. aug.) wotpoťna pschižechu wele huščkowych ženškich, pytachu šwojich mužow a pschiňasěchu jim hochtoženě. Kať młoga wot nich jo k šlědnem rasu šwojog šažarbowaťa hobojměta, tog nana šwojich žišchi hupoščkaťa. My šmy posdžej došč nashgonili, kať wele hudowinych dsow tudy na te rowowe pomniki šu se ronili. Tež tym huščkam šapašcho młoga kdsja do brody a po nej doťoj. Groň zož zošč; ale teť ten ššchutschejšchy wojnať ma hutšchobu, kenz nanowu lubošč zujo a bžes džaňa nejžo do šmeršchi. W Nimskej jo to rowno tať byťo.

A wjazoru pschiže nězo hochtoženě: 33 000 porzjonow zaroby! Te buch u jěšno rosdžěłone, ale kuźdy nej šwoj žěť jěšč mogat, to wižechmy tšcheschi žen we jich bydleňkach; tam stojachu huščczi šchaťe gjaruze poťne wateňa a měša. Tež psches zeťu noz pschichadachu nowe regimenty, lěž tešame našesčone abo głodne do bischa dejachu, ša tym nicht nepřchašchašcho. Žiwno jo, kať taťe muže pschiduzy zeťy žen huščczi se tomu zašchnemu napadowaňu Nimskich stawjasch možachu. — A wjazoru šchesczich šta se hobeđowaňe pla maršchala; to běšcho škeťej nězo! Šchyťne generale běchu na goščinu pschošone, jano D'Herillier niz, — tog ten maršchal šanizowašcho.

Šoťoťo poťnozy pschošascho ten maršchal kněša v. Dürckheima, aby šwoje golniki hupoštať a pla bayerskeje mroki hušgoňowasch dať, kať možny ten winiť jo. Woni šu huščli, ale kaťe powesčzi šu